

JA SABEM LA DATA

Mort accidental d'un terrorista (Prigozhin)

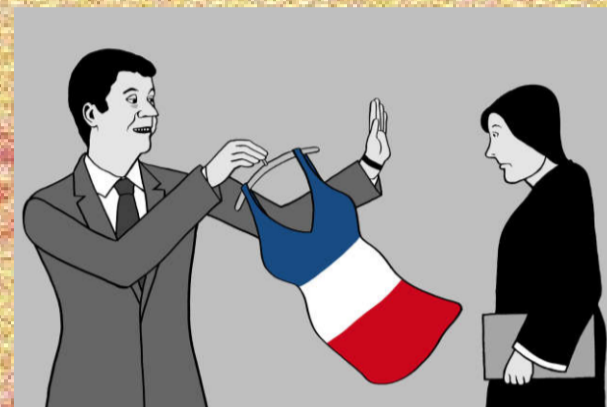
Tothom sabia el final de Prigozhin. Faltava per concretar el tipus de mort i la data. Ja ho tenim. Amén. Testament apart, què devia fer Prigozhin els darrers dies de la seva vida? Des que va servir per primera

vegada una llagosta a Putin coneixia el seu final. Ningú que hagi estat a deu metres de Putin mor al llit. Per què ho va fer?, Per què, apart la llagosta, es va prestar a servir-li enemics morts? Quina venjança va tramar? Quan li explotarà el petard al cul de Putin? O potser Prigozhin es va deixar matar com anyell de Déu?

ABAYA O PIJADA?

França prohibeix l'abaya a les escoles

Macron ha dit que no. Que si volen embolicar-se ho facin amb la bandera francesa però que a l'escola cal ensenyar cuixa, perquè els alumnes mascles no surtin tarats. Ok. Un alleugeriment per aquells que en veure a una dona amb abaya confonen els pits amb dues bombes i marxen corrent. Ara però ha sorgit una

polèmica. La abaya no s'assembla sospitosament a un vestit llarg de noia progre occidental? La farem anar en calces també? Compromesos com som, no anirem ni a favor ni en contra de la llei, però sí ens atrevirem a fer una pregunta. I això per què serveix?

HAN DESCOBERT LA MECA

Futbolistes vells democratitzen a l'Aràbia Saudí

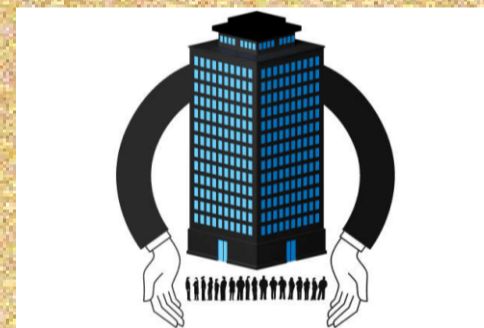
Ho tenen claríssim, allò és la hòstia. El luxe creix a cada cantonada. Hotels, restaurants, parcs, prostitució, tot de primera. Cap jugador, fins ara ha vist més enllà. Explotació laboral, drets limitats, diferències socials, dones a casa "con la pata quebrada". Els jugadors no ho veuen això. Ells entrenen. Per cert, els jugadors de futbol espanyol han fet un manifest contra el petó que un pobre masclet president d'alguna cosa va fer a una jugadora.

EL TELETREBALL, LA PEDRA A LA SABATA DELS EMPRESARIS

Un final no feliç de la herència de la COVID-19

Ho hauríem hagut d'endevinar! Mentre els empresaris van guanyar diners perquè els teletreballadors produïen entre el 5 i 6% més que anant cada dia a la missa empresarial tot van ser lloances i lleis noves. Però els treballadors no són uns imbècil rematats. A poc a poc van descobrir que els matins són molt bons per anar al bar, o a córrer o encara al gimnàs. Dinar a migdia amb amics o amigues i millor encara amb amants és molt millor que menjar una trista carmanyola en un racó de l'empresa. Es veia a venir! Ara la producció ha baixat més del 20% i els empresaris reclamen la presència dels putos treballadors a les empreses. Què s'han cregut aquests ganduls... és l'eslògan dels despatxos de comandament.

UN NOU GENOCIDI EN TOTAL IMPUNITAT

A l'Alt-Karabakh, la fam com a arma de l'Azerbaidjan

La crisi humanitària que afecta els armenis d'aquest enclavament en disputa ha empitjorat brutalment des de l'estiu des quan Bakú va bloquejar completament l'accés. Des de fa més de dos mesos, els residents de l'Alt Karabakh han estat fent cua des de les 4 de la matinada per obtenir una mica de pa. Cada nou dia per a molts representa un pas més cap a la mort per inanició. Moltes famílies passen dies i dies sense rebre queviures i amb et temor que la guerra torni a començar. A Stepanakert, la capital de l'enclavament independentista, al cor d'un conflicte de més de tres anys entre l'Azerbaidjan i Armènia, la població comença a morir de fam.

A LA RDC, KOLWEZI LA REBEL DEVORADA PELS XINESOS

La capital mundial del cobalt desapareix menjada per les mines

Les cases de la ciutat són devorades per l'avanç de les mines des que el 2008 es va signar el "contracte del segle", valorat en 6 mil milions de dòlars, signat entre l'estat congolès i un consorci d'empreses xineses. L'acord els donava mines de cobalt i coure a canvi d'inversions en infraestructures. Però on són els trenta hospitals, els dos aeroports, els 3.000 km de línies ferroviàries i els 7.000 km de carreteres que havien de construir per tot el país? Els mitjans industrials evolucionen però allà l'activitat continua sent la mateixa des de l'alba dels temps: raspar, excavar, classificar la terra per extreure'n coure i cobalt. I a prendre pel sac les famílies que viuen d'això. La ciutat i els seus habitants pertanyen a la mina, no a l'inrevés. El cobalt, indispensable per a la fabricació de bateries elèctriques, hauria d'haver permès de viure com cal als miners, en canvi són els més desnodrits de la RDC.

